

[Bodil Koch.]

have at sige, kan vække den tillid hos Århusstudenterne, at de kan overbevise Eldridge Cleaver om, at han trygt kan komme til Danmark og ikke vil blive udleveret.

Adam Møller: Jeg kan tiltræde betænkningens flertalsindstilling, som foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning bliver forkastet. Jeg deler i og for sig fru Bodil Kochs synspunkt, at man nok ikke burde være kommet med dette forslag, at det ikke burde have været fremsat i folketinget. Jeg synes nemlig, vi har vejledning nok i den lov, der gælder, og at loven kunne have været nok for os alle. Men det er altså kommet, og jeg kan tilslutte mig, at forslaget forkastes.

Jeg kan derimod, som det fremgår af den mindretalsudtalelse inden for flertallet, som jeg har afgivet, ikke tiltræde, at man opfordrer justitsministeren til med det anførte ordvalg at give meddelelse til Århus Studenterforening. Jeg synes, at justitsministeren under de samråd, udvalget har haft med ministeren, på en meget klar, meget logisk og konsekvent måde stadig har holdt sig til den lovgivning, vi har, og har understreget, at det ikke var foreneligt med denne lovgivning at give hr. Cleaver eller nogen som helst anden en forhåndsgaranti for frit lejde her i landet, en forhåndsgaranti mod at blive udleveret, hvis der fra andre stater blev rejst en eller anden anklage imod dem, som efter dansk lovgivning ville medføre deres udlevering. Derfor synes jeg, det er lidt uværdigt og ganske unødvendigt at pålægge ministeren at anvende et bestemt ordvalg. Det er ganske vist et ordvalg, som ministeren på forhånd har tiltrådt, og jeg tror i og for sig slet ikke, det er ubehageligt for ministeren; jeg mener blot, det er principielt forkert, når man har en minister, som folketinget har tillid til, at gribe ind i, hvorledes han skal svare en eller anden dansk forening.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Niels Matthiasen, sagde, at han kunne ikke forstå min mindretalsbetænkning, og det er egentlig det, der har lokket mig op på talerstolen; ellers kunne jeg vel have ladet den tekst, der står i betænkningen, tale for sig selv. Hr. Niels Matthiasen spørger, om jeg da ikke mener, det er rigtigt, når man siger:

ingen over og ingen ved siden af folketinget. Jeg mener, det er mig, der respekterer folketinget, for i 1967, for øvrigt medens vi havde en regering, som blev båret af hr. Niels Matthiasens parti, vedtog folketinget den gældende lovgivning, og det, jeg ønsker, er, at man skal respektere denne gældende lovgivning. Det forekommer mig simpelt hen at være noget hykleri, når man taler om, at der er fare for, at nogen, hr. Cleaver eller andre, skal blive udleveret på grund af politiske forbrydelser, de har foretaget et eller andet sted.

Jeg vil sige, at hvis man har tillid til, at justitsministeren vil følge gældende lov, behøver man ikke være bange. Hvis man har tillid til, at de danske domstole, som sagen jo kan forelægges, hvis justitsministeren skulle beslutte sig til en udlevering, behøver man heller ikke at være bange.

Det er jo sådan, og det er mit standpunkt, at loven er over os alle. Den gælder for folketingsmedlemmer, den gælder for ministre, den gælder for domstolene, den gælder for alle danske borgere, og den gælder for andre landes borgere, når de opholder sig i Danmark. De er alle sammen beskyttet af denne lovgivning, og de er alle sammen forpligtet til at følge den. Skulle loven så ikke være os alle nok? Jeg synes ikke, det er nødvendigt, og vil ikke medvirke til nogen omformning af loven eller nogen drejning af loven, fordi en eller anden enkeltperson retter en henvendelse til Danmark — det er ikke engang sket i dette tilfælde — eller fordi en eller anden dansk forening retter en henvendelse, som ligger uden for loven.

Men jeg har også gerne villet gøre disse bemærkninger for at gøre det ganske klart — og jeg finder, det er nødvendigt at gøre det ganske klart — at jeg for mit vedkommende anerkender ikke vold som politisk middel, hverken i Danmark eller i andre demokratisk styrede lande. Mange ting i den forhandling, vi havde i udvalget, og også i forhandlingen her i dag, i de indlæg, der er kommet — jeg regner slet ikke med de indlæg, der er kommet fra hr. Kjær Rasmussen og fru Hanne Reintoft og hr. Gert Petersen måske — også i det indlæg, der er kommet fra hr. Niels Matthiasen, kunne tyde på, at andre ikke deler denne anskuelse, men jeg vil altså gøre det ganske klart;